

списаніята на Лигоріо, на кардиналъ Гуссе, на іезуитинътъ Гюри и пр. Ако бы же днесъ ся въздвигатъ нѣкои си гласове въ римскѣтъ църквѣ за христіанскѣтъ нравственность, тѣ сѣ уединены и считатся за подозрителны. Случае-словіето на іезуитытъ удушило е старото ученіе, и нихныйтъ пелагіанизмъ е разрушилъ правото понятие за благодатьтъ.

Праведно са укорява Лутиръ за гдѣто е подкопалъ самытъ основы на христіанскѣтъ нравственность чрезъ едно ученіе, което, въ сущностьтъ си, ся изразява съ словото *фатализмъ* (неизбѣжна съдбина). Ако человекътъ, както е